

# e-Rojnost č. 17

Znojemské dění komentuje Jiří Cmunda Roupec

16. 1. 2018

Obsah

Znojmáci už prezidenta (teoreticky) mají .... str. 1

Jazzfest s jedním falešným tónem .... str. 2

Znojmo získalo darem Sealsfieldův dům v Popicích.

Kdo je tím štědrým dárcem? .... str. 3



## **Znojmáci už prezidenta (teoreticky) mají**

Kdyby Česká republika byla Znojemsko, tak by Znojmáci už prezidenta měli. V jižním moravském okrese ho totiž už v prvním kole volilo 51,37 procenta voličů. Ve Znojmě samotném to bylo sice o něco méně (47,42 %), ale i to je na první volební kolo hodně. Tato skutečnost jistě u mnohých vyvolává otázku, proč tomu tak je. Nalézt jednoznačnou odpověď není jednoduché, lze jen spekulovat.

Zdejší voliči jsou patrně ve valné míře konzervativní. Jen krátce po převratu v listopadu 1989 se dali strhnout novými proudy v podobě moravského HSD–SMS a demokratizačními iniciativami OF zdola, posléze přetransformované na pravicovou ODS. Pak se už ale začaly projevovat tendence návratu k politice tradičních stran KDU–ČSL a ČSSD, včetně z totální porážky vzpamatovaných komunistů. (To je ale celorepublikový trend.) Žádný z nově vzniklých politických subjektů se ve Znojmě výrazněji nechytil. De facto ani sociálně demokratická frakce v podobě Strany práv občanů – Zemanovci, v jejímž čele vstoupil Miloš Zeman po sedmileté rezignaci na veškerou politiku opět do veřejného života a s jejíž podporou úspěšně kandidoval v roce 2013 na post prezidenta.

Miloš Zeman vzdor tomu, že rozštěpil ČSSD a nezůstal ani věrný straně, která nese jeho jméno, má stále v obou táborech značnou část příznivců právě konzervativního ražení. Jsem si takřka jistý, že podle věkového složení jeho voličů by se ukázalo, že ho volili převážně starší lidé, kterým jsou mnohdy vzdálené komplikované vnitrostátní a geopolitické tendence. Jsou jim dříve bližší jednoduchá řešení. Miloš Zeman takové, často populistické lidově pronesené návody nabízí. Na Znojemsku a potažmo ve Znojmě tomu může nahrávat avizovaný úbytek mladých lidí, odešlých mimo Znojemsko za lepšími pracovními podmínkami.

U mnohých voličů patrně hraje roli pod kůží stále zadřené a Zemanem znovu podporované přátelství s velkým východním bratrem. Jistá a nemalá část naší společnosti rovněž sdílí Zemanovo ostouzení intelektuálů z takzvané kavárny. U některých mohou budit jeho opakovaná prohlášení, že nepovede volební kampaň, sympatie a snad i jakýsi mýtus velikosti. Přičemž lidem uniká, že právě to je jeho dlouhodobá agitační strategie, kterou předběhl svoje soupeře. A vůbec bych se nedivil, kdyby před druhým kolem vytáhl do boje s municí lživé ráže, jako tomu bylo při minulém volebním souboji s Karlem Schwarzenbergem. Jiří Drahoš se může klidně dočkat útoku na své údajné členství v KSČ, estébáckou minulost, která mu prý umožnila studovat v zahraničí, morální prohřešky, nekalé praktiky z vědecké praxe, účast v Římském klubu uzurpátorů světa, prostě všeho toho, co koluje na Zemanova protikandidáta po internetu. Ale nepředbíhejme, na taková hodnocení bude jistě příležitost za čtrnáct dnů.

## Jazzfest s jedním falešným tónem

Velký znojemský hudební svátek, Jazzfest, je přede dveřmi. Nemálo Znojmků má už lístek v kapse, těší se a ze zážitků bude jistě žít zase rok, jak říkají. Snažím se v této souvislosti vystopovat kořeny, z nichž vyrostl onen znojemský jazzový strom. Někteří mají za to, že za tím je podnikatelský duch a byznys organizátora festivalu Jiřího Ludvíka. Možná, ale to se říká o leckom, kdo něco takového dělá. I já mám v tomto vlastní smutnou zkušenost. V každém případě je to počin, o nějž je ve Znojmě zájem. Úrodné pole pro jazz, když už používám agropříměry, ovšem Mgr. Ludvík nezaložil, jen je užívá. Vždyť v době, kdy ještě nebyl na světě, hrály ve Znojmě velké taneční orchestry a mnozí z jejich členů byli velkými jazzovými fanoušky, kteří čas od času svou lásku k jazzu projeví veřejně, byť někdy formou zjednodušené barové podoby. Za všechny bych alespoň jmenoval Bedřicha Grünfelda (svého času vedl znojemský big band), Vlastimila Janků, Kamila Štěpánka, Slávu Bělíka, Karla Rubáčka, či stále aktivního Pavla Novotného nebo Aleše Řihu. Ti všichni a mnozí další se sešli i v obnoveném Znojemském Big Bandu pod vedením Karla Fojtíka, který se nyní věnuje nové generaci jazzmanů v Big Bandu znojemské Základní umělecké školy. Právě orchestr mladých znojemských hudebníků doprovodí protagonistu Jazzfestu, slovenského zpěváka Petera Lipu. Jistěže jen místní hudebníci by nebyli s to naplnit kvantitativně a především kvalitou tak rozsáhlou hudební akci, nicméně musím kvitovat s povděkem, že se alespoň pro některé našlo v programu místo. Jak už jsem několikrát napsal, to je způsob, jak propojit importovanou a místní kulturu. Zatím se to tak většinou neděje a Jazzfest by mohl být v tom příkladem.

Organizace tak programově bohaté hudební akce jistě vyžaduje nejen dlouhodobou přípravu, ale samozřejmě i nemalé finanční prostředky. Jistě, něco se vydělá na vstupném, pravidelně přispěje znojemská radnice a několik dalších sponzorů. A pak jsou tu znojemští vinaři, bez nichž se ve Znojmě v současnosti neobejde žádná kulturní akce. Jejich lobby má k radnici zřejmě blízko. Ostatně podtitulem Jazzfestu je slogan Wine Goes to Jazz. Sám Peter Lipa, patron festivalu, k tomu trefně poznamenává, že onen ohromující zájem o jazz podporuje i víno.

Je obtížné uhlídat za všech okolností vše. K jistému zádrhelu směřuje šuška, kolující po Znojmě, že právě Peter Lipa by neměl být onou tváří festivalu, vzhledem k jeho minulosti týkající se údajné spolupráce s StB. Cibulkovy seznamy jej uvádějí s krycím názvem Sólo. Aniž bych chtěl věhlasného jazzmana v tomto obhajovat, v žádném takovém případě není uveden rozsah, důsledky a především okolnosti, za nichž k navázání spolupráce s StB došlo. Sám P. Lipa k tomu říká, že je lustrován do kategorie nevědomá spolupráce, jinými slovy, že o registraci nevěděl. Ostatně Lipa není jediný hudebník s takovým cejchem. Pokud to pořadatel festivalu věděl, nejspíše uvážil, že hudební úroveň dotyčného převažuje hřích minulosti.

Maně si při tom vzpomínám na šok, když jsem se doslechl, že jeden ze symbolů českého vlastenectví, písničkář Karel Hašler, byl současně stoupencem českého fašistického hnutí kolem organizace Vlajka v čele s generálem Gajdou. Hašler měl pro to snad pochopitelný důvod – vedle lásky k vlasti ctil i pořádek a řád. Toho se mu zřejmě v českých poměrech nedostávalo. Pravou tvář mu pak fašisti dali okusit na schodech lomu koncentračního tábora Mauthausen.

Pokud ona šeptanda vůbec dolehla k vícero uším znojemského hudebního publika, patrně nejspíš nenaruší celkový hudební dojem z celé akce.

## **Znojmo získalo darem Sealsfieldův dům v Popicích. Kdo je štědrým dárcem?**

V jedné z kapitol nedávno zveřejněného znojemského městského rozpočtu na rok 2018 je zdůrazněn i trend zdravého hospodaření. Rozumí se tím patrně nezdlužování města, ale naopak umazávání dluhu, který vznikl po předchozím vedení radnice. Letos si město vyčlenilo na úhradu městského dluhu částku 34 miliónů korun. Zatímco v minulých letech muselo Znojmo k získání prostředků privatizovat část obecního bytového fondu, dnes je na tom tak, že naopak majetek nakupuje. V závěru loňského roku to byla sportovní hala Ronja a pozemky na záchranné parkoviště u nádraží. Nyní město, aniž vydalo korunu, rozšířilo svůj majetek o rodný domek spisovatele Karla Postla alias Charlese Sealsfielda v Popicích. Podle znaleckého posudku jeho hodnota včetně pozemku činí pět miliónů šest set tisíc korun. Dosavadní majitel rakouský mediální podnikatel Eduard Harant pamětihodnost Znojmu daroval, i když sám investoval do rekonstrukce v přepočtu více než sedm miliónů korun. Pamětihodnost spravuje a vytváří její osvětovou náplň popický spolek Charlese Sealsfielda, propagující osobnost spisovatele i jeho rodnou obec. Na provoz a činnost památníku město Znojmo přispívá. Zřejmě z této logiky vzešel i popud k jednání o začlenění nemovitosti do majetku města, čímž zapadá i do radniční vize směřující k rozšíření turistické atraktivnosti Znojma o další lokalitu. Správcovství a programová náplň by snad i nadále měly zůstat na popickém spolku. Nejen čtenáře Rojnosti by jistě zajímalo, co bude nyní následovat. Jak se tam konkrétně projeví nový majitel?

Češi, a rozumí se i Moravané, nejsou zvyklí na mecenášství takového kalibru, a proto se alespoň v duchu ptají, co za tím je. Nezdá se jim investovat tolik peněz a dílo pak věnovat městu, obci. Co bude dárci žádat oplátkou? Kdo to vlastně je ten štědrý Eduard Harant? Podobnost se známou postavou českých dějin, šlechticem Kryštofem Harantem z Polžic a Bezdružic, sřátým spolu s šestadvaceti českými pány po prohrané bitvě na Bílé hoře, je s největší pravděpodobností náhodná, a pokud je, tak je to spojení hodně vzdálené. Eduard Harant se narodil českým rodičům roku 1930 ve Vídni, kde vyrůstal v bilingvním prostředí. Profesionálně se uchytil jako podnikatel v médiích a byl i ředitelem věhlasného knihkupectví Carl Gerold Sohn. Založil vydavatelskou společnost Compress, kterou nedávno převzala Vienna Holding den Compress Verlag.

Pokud se nemýlím, tak je to týž pan Harant, s nímž jsem na počátku minulých devadesátých let spolu s partnery jednal v brněnském hotelu Continental o jeho nabídce finančního podílu v novinách Rovnost. K dohodě tehdy nedošlo. Eduard Harant zhruba v té době koupil zmíněný Sealsfieldův dům v Popicích a také rodný domek prvního rakouského prezidenta Karla Rennera v Dolních Dunajovicích. Obě nemovitosti nechal zrekonstruovat, načež se jich vzdal ve prospěch České republiky, tedy Znojma i D. Dunajovic. Harantovo jméno se objevilo i v souvislosti s půlmiliónovým darem charitativní nadaci Zuzany Paroubkové.

Eduard Harant je ve funkci pokladníka aktivním členem Rakousko-české společnosti, jejímž hlavním cílem je výměna kontaktů obou zemí v oblastech hospodářství, kultury a cestovního ruchu. Mimochodem jednou z jejích akcí byla výstava rakouské malířky Marty Labes právě v Sealsfieldově domě. Sám Eduard Harant v České republice podniká. V roce 2014 mu prezident Zeman udělil řád TGM.

Vážení a milí čtenáři Rojnosti, rád uvítám i vaše názory, souhlasné i nesouhlasné.

Adresa redakce: roupec.jiri@volny.cz

Předchozí čísla Rojnosti jsou na mých webových stránkách  
**<http://www.jiri.cmunda.roupec.sweb.cz/>**  
v sekci Novinářská činnost – e-Rojnost

Jiří Cmunda Roupec

